

TÚLVILÁG – ÉVFORDULÓ – ÚJ FORDÍTÁS

Maladype Színház
Dante Alighieri
Pokol
Színház / theatre
PREMIER!

2011. március 31-április 2. 20:00

Nádasdy Ádám vadonatúj Dante-fordításával ünnepli tizedik születésnapját a Maladype Társulat.

Dante *Isteni színjátékának* három tétele – melyet a Maladype Színház működésének tíz éves évfordulója alkalmából kíván színre vinni, kezdve először a *Pokol* fejezetével - nem határozatlan ködbe vesző birodalmak, hanem pontosan körülhatárolt, számokkal felmérhető és részleteiben is pontosan megragadható részei a Térnek.

A Túlvilág, ahova a szimbolikus Vergilius és Beatrice elvezetnek, nem valami élettől idegen képzelet üres fantazmagóriája, hanem maga az Élet, fölfokozva, sűrítve, mélyítve és magasítva, egy másik regiszterben – akár a színház. Ebben a túlvilágban éppen annyi szó esik az élőkről, mint a halottakról, de a halottak különös látással bírnak, mely továbbra is az élethez kapcsolja őket, emlékezetük időtlen. Dante úgy vélte, hogy az ember boldogságra teremtett, és hogy a legmagasabb rendű öröm az értelem használatában és az igazság keresésében áll.

A Maladype Színház tíz éves fennállása alatt sokszor bizonyította már ennek a gondolatnak az érvényességét, hiszen választott témáival, darabjaival, egyéni látásmódjával és szokatlan előadásaisal következetesen járta a maga alkotóútját. A március 31-én bemutatásra kerülő előadás, sok nagyszerű alkotó közös munkája lesz a művészet különböző területeiről. Nádasdy Ádám újrafordította Dante klasszikusát Babits után az előadás tiszteletére; a két szöveg egyszerre kerül megjelenítésre a Maladype Színház színészei által.

KÜLÖNÓRA
Nádasdy Ádám (költő, nyelvész, műfordító)
Az ördög és a részletek

2011. április 1. (péntek) 18:30
Helyszín: Trafó Kávészó

Dante (1265-1321) a saját korában nagyon konzervatívnak számított. Bírálta az elvilágiasodást, a hitetlenséget, a pénzimádatot, az erkölcsök romlását – egyáltalán, hogy „mivé lesz a világ?”. Csakhogy a nagy irodalmi művek nem ezen szoktak zsörtölődni, hanem inkább a változást sürgetik. (Shakespeare sem azt fájlalja a Rómeó és Júliában, hogy a mai fiatalok milyen engedetlenek, nem hallgatnak a szüleikre...) Vajon Dante *Isteni színjátékát* miért érezzük mégis fontosnak? Lehet, hogy itt fokozottan igaz a mondás, hogy „az ördög a részletekben lakozik”?

www.maladye.hu

Rendező / Directed by: **BALÁZS Zoltán**

Színészek / With: **FARAGÓ Zénó, FÁTYOL Kamilla, LADÁNYI Andrea m.v., LENDVÁ CZKY Zoltán, LIGETI KOVÁCS Judit, OROSZ Ákos, PÁLL Zsolt, TANKÓ Erika, TOMPA Ádám**

Fordítás / Translated by: **BABITS Mihály és NÁDASDY Ádám**

Díszlet, jelmez / Set and costume design: **POLGÁR Péter**

Mozgás / Choreography by: **SZÖLLÖSI András**

Ütőhangszerek / Percussions: **KERÉNYI Ákos, MOGYORÓ Kornél**

Dramaturg / Dramaturgy: **GÓCZÁN Judit**

Produkción vezető / Production director: **ERŐS Balázs**

The three canticas of Dante's Divine Comedy are the Inferno, Purgatory and Paradise – a trilogy that seeks to stylishly unite the tenth anniversary of the Maladye Theatre's work, starting with the Inferno – instead of realms shrouded in mist, we're faced with precisely defined, measurable and detailed sections of Space.

The Afterlife, where Virgil and Beatrice lead us isn't some unearthly, hollow phantasmagoria, but rather Life itself, in an exaggerated, denser, deeper and higher form, in a higher register – just like theatre itself. Dante projects the faded stages of the tale of souls from an inner time to an outer space, where they receive a defined assignment and a clear enunciation.

This afterlife is just as concerned about the living as it is with the dead, however the deceased have a special vision that still links them to their lives, coupled by a timeless memory. Dante felt that man was created to experience joy and that the highest form of happiness lies in utilizing our intellect and searching for truth.

The Maladye Theatre proved the validity of this statement on many occasions over the course of the past decade, since it consistently followed its own creative path through its chosen themes, pieces, individual approach and unusual plays. The performance staged on the 31st of March is the joint effort of many artists from many different branches of art, who will “embark on a shared journey” to the Inferno. Apart from Mihály Babits's classic script, Ádám Nádasdy's new translation will surface as well, which he specifically prepared for this occasion.

Their journey will be no mere mundane trip, but rather an ecstatic, otherworldly passage fraught with medieval visions and modern perspectives on the nature of mankind and art...